

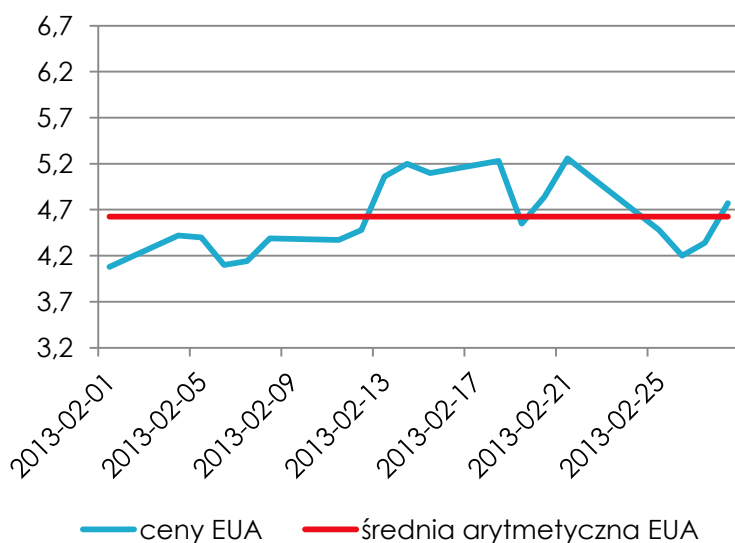
Raport z rynku CO₂

Nr 11, luty 2013

Analiza kształtowania się poziomu cen jednostek EUA w lutym

Dzienne ceny zamknięcia uprawnień EUA na rynku spot w lutym 2013 roku poruszały się w przedziale od 4,08 do 5,26 euro. Poziom minimum cenowego został wyznaczony w

Rys. 1. Dienne ceny zamknięcia uprawnień EUA na rynku spot w lutym 2013 roku [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Point Carbon o cenach z rynku OTC (rynek pozagiełdowy) podawanych przez brokerów oraz giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX oraz Nordpool.

pierwszym dniu handlowym lutego (4,08 euro), natomiast poziom maksimum w 21 dniu tego miesiąca (5,26 euro). Zakres zmienności cen uprawnień EUA w lutym osiągnął 28,92% ceny w punkcie wyznaczonym przez maksimum lutego. Była to

prawie 2 razy niższa skala zmienności w porównaniu do poprzedniego miesiąca.

W porównaniu do minimum cenowego stycznia, pierwszy dzień lutego przyniósł wzrosty ceny na poziomie 22,52%. Przez kolejne 2 dni ceny uprawnień EUA wciąż zyskiwały na wartości (łącznie o 8,33 %) z uwagi na informację o poparciu przez kanclerz Niemiec Angelę Merkel propozycji o przeniesieniu z gospodarstw domowych na przemysł części kosztów związanych z zastąpieniem energetyki atomowej energią pochodzącą ze źródeł odnawialnych. Ponadto, na pozytywne reakcje inwestorów miały wpływ rosnące ceny energii elektrycznej na rynku niemieckim oraz sprzedaż na platformie EEX w ramach aukcji 4 mln uprawnień z III okresu EU ETS. Popyt na te uprawnienia 5-krotnie przekroczył podaż. Chwilowa deprecjacja ceny uprawnień EUA (o 6,82%) wynikała z niższych notowań cen ropy, gazu i energii elektrycznej. Ponadto, wpływ na spadek ceny EUA mogła mieć prognoza cieplejszych dni w Europie. Rosnące ceny surowców, a przede wszystkim nastroje inwestorów wierzących w pozytywny wynik głosowania (zaplanowanego na 19 lutego) Komisji ds. Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) Parlamentu Europejskiego nad przyjęciem opóźnienia sprzedaży części uprawnień na aukcji, tzw. backloading, spowodowały od 8 lutego wzrost ceny uprawnień EUA. W dniu 13 lutego cena uprawnień EUA przekroczyła średnią arytmetyczną z 20 dni transakcyjnych miesiąca - na poziomie 4,62 euro. Wpływ na umocnienie kursu uprawnień EUA miały również doniesienia z Niemiec o ograniczeniu subsydiów dla energii odnawialnej, a w efekcie zmniejszeniu jej podaży.

Tabela 1. Przyczyny większych „wahnięć cenowych” na rynku uprawnień EUA w lutym 2013 roku

L.p	Data	% zmiana ceny w stosunku do dnia sprzed okresu	Przyczyna wzrostu/spadku ceny EUA
1	1-4 lutego	+32,73%	<ul style="list-style-type: none"> • Poparcie kanclerz Niemiec Angeli Merkel dla ograniczenia wzrostu kosztów energii dla gospodarstw domowych związanych z zastąpieniem energetyki atomowej energią pochodzącą ze źródeł odnawialnych • Wzrost cen energii na niemieckim rynku i spadek cen węgla importowanego do Europy
2	5, 6 lutego	-7,24%	<ul style="list-style-type: none"> • Spadek cen ropy, gazu i energii spowodowany wzrostem podaży ropy w USA • Prognoza cieplejszych dni w Europie
3	7-14 lutego	+26,83%	<ul style="list-style-type: none"> • Wzrost cen energii na rynku niemieckim • Wzrost cen ropy – ze względu na większy popyt surowca na chińskim rynku • Wzrost cen gazu na rynku brytyjskim • Pozytywne nastroje przed głosowaniem komisji ENVI Parlamentu Europejskiego (19 luty)
4	15 lutego	-1,92%	<ul style="list-style-type: none"> • Niepewność co do wyników głosowania w PE, działania spekulacyjne
5	18 lutego	+2,55%	<ul style="list-style-type: none"> • Przeddzień głosowania komisji ENVI, pozytywne nastroje w związku z pojawieniem się kompromisowej propozycji • Wyższe ceny energii na rynku niemieckim
6	19 lutego	-13,00%	<ul style="list-style-type: none"> • Niewielka przewaga zwolenników backloadingu na głosowaniu komisji ENVI • Odroczenie decyzji co do ścieżki akceptacji opcji backloadingu (tryb przyspieszony czy zwykły)
7	20, 21 lutego	+15,60%	<ul style="list-style-type: none"> • Wzrost cen energii na rynku niemieckim z powodu mroźniej pogody • Deklaracja poparcia rządu francuskiego dla opcji backloadingu
8	22-26 lutego	-20,15%	<ul style="list-style-type: none"> • Odwołanie aukcji niemieckiej ze względu na nieosiągniętą cenę minimalną • Odwołanie głosowania w komisji ENVI nad rozpoczęciem rozmów PE z państwami członkowskimi ws. przyjęcia backloadingu • Obawy co do rezultatu głosowania wszystkich europarlamentarzystów w sprawie wprowadzenia backloadingu • Obawy co do determinacji w dążeniu do uzdrowienia unijnej gospodarki nowo utworzonego włoskiego rządu
9	27, 28 lutego	+13,57%	<ul style="list-style-type: none"> • Doniesienia o poparciu kanclerz Niemiec Angeli Merkel dla backloadingu

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie informacji prasowych.

W związku z tym cena energii na rynku niemieckim osiągnęła w dniu 14 lutego poziom najwyższy od 4 tygodni.

Część inwestorów zaczęła skupować uprawnienia przewidując wzrost ich wartości w najbliższym okresie. 15 lutego wystąpiła niewielka korekta trendu wzrostowego, w

przeddzień głosowania Komisji ENVI Parlamentu Europejskiego. Pomimo tego ceny uprawnień EUA utrzymywały się w trendzie dominującym, rosnąc do wysokiego poziomu, przy którym wartość uprawnień zbliżyła się do najwyższego poziomu w lutym (5,23 euro). O wadze przywiązywanej do wyników głosowania może świadczyć fakt wzmożonych głosów w dyskusji od różnych zainteresowanych stron w kwestii wycofania części uprawnień z rynku EU ETS. 14 lutego lobby ponad 120 inwestorów, firm i organizacji branżowych podpisało się pod listem do eurodeputowanych, urzędników i ministrów państw członkowskich o udzielenie wsparcia dla opcji backloadingu. Poparcie zostało również wyrażone przez grupę IIGCC (Institutional Investors Group on Climate Change), zrzeszającą ponad 75 członków, w tym niektóre z największych funduszy emerytalnych i zarządzających aktywami w Europie. W przeddzień głosowania na Komisji ENVI, czyli 18 lutego, koalicja pozarządowych organizacji ekologicznych CAN Europe (m.in. Greenpeace i WWF) również poparła wdrożenie backloadingu. Podobnie uczyniło Międzynarodowe Stowarzyszenie Handlu Emisjami IETA (International Emissions Trading Association) zrzeszające m.in. banki i uczestników systemu EU ETS. Z drugiej strony, sprzeciwiające się tymczasowemu wycofaniu części uprawnień do emisji było niemieckie stowarzyszenie producentów stali, według którego wprowadzenie tego instrumentu pociągnie za sobą koszty nie do zaakceptowania.

19 lutego odbyło się posiedzenie Komisji ENVI, na którym przegłosowano pomysł ingerencji Komisji Europejskiej na rynku EU ETS (rozwinięcie w dalszej części Raportu) stosunkiem głosów: 38 za, 25 przeciw i 2 wstrzymujące się. Na posiedzeniu ustalono również, że forma dalszych działań w kwestii propozycji backloadingu będzie ustalona w późniejszym terminie (w celu przyspieszenia procesu ewentualnego wycofania części uprawnień z rynku EU ETS Komisja ENVI ma możliwość

udzielenia swojemu przewodniczącemu mandatu uprawniającego do bezzwłoczych rozmów w sprawie regulacji prawnych z ministrami państw członkowskich). Opóźnienie decyzji w zakresie mandatu spowodowało w dniu 19 lutego znaczny spadek ceny uprawnień EUA o 13%.

W ciągu 2 kolejnych dni cena uprawnień EUA odrobiła straty osiągając przy tym miesięczne maksimum cenowe (5,26 euro). Czynnikiem pro wzrostowym w tym przypadku były: poparcie przez rząd Francji pomysłu backloadingu, jak i wzrost cen energii na rynku niemieckim ze względu na panującą mroźną pogodę.

Od 21 lutego kolejne dni nie były sprzyjające dla kursu uprawnień EUA, ponieważ ich cena znalazła się ponownie poniżej lutowej średniej arytmetycznej. Po raz kolejny odwołano aukcję niemieckich uprawnień (poprzednio w dniu 18 stycznia br.) z powodu nieosiągnięcia ceny minimalnej. Najprawdopodobniej znaczną aprecjację ceny uprawnień EUA spowodowała informacja o poparciu duńskiego ministra ds. klimatu, energii i budownictwa dla propozycji backloadingu, a także wzrost cen energii na rynku brytyjskim. W kolejnym dniu, czyli 25 lutego, podano informację o odwołaniu głosowania w Komisji ENVI na temat rozpoczęcia oficjalnych rozmów w sprawie przyjęcia propozycji backloadingu. W związku z powyższym, temat backloadingu będzie rozpatrywany na sesji plenarnej, która odbędzie się w marcu bądź w kwietniu, co wydłuży ewentualny proces przyjęcia tej propozycji. Również informacja o wynikach wyborów we Włoszech (trzeciej największej gospodarce w Unii Europejskiej) sprzyjała dalszemu spadkowi ceny uprawnień o 6,25%. Pojawiły się obawy, że nowo utworzony włoski rząd nie będzie wystarczająco zdeterminowany do działania w kierunku zmierzającym do uzdrowienia unijnej gospodarki. Ostatnie dwa dni handlowe lutego przyniosły aprecjację notowań uprawnień EUA o 13,57%, po sugestii,

że kanclerz Niemiec mogłaby poprzeć wycofanie części uprawnień z rynku EU ETS. Dzięki tej informacji kurs w ostatnim dniu lutego znalazł się powyżej lutowej średniej arytmetycznej.

Decyzja ws. backloadingu odłożona w czasie

W lipcu 2012 r. rozpoczęła się dyskusja nad propozycją Komisji Europejskiej dotyczącą zmiany harmonogramu aukcyjnego, tzw. backloading, która miałaby rozwiązać problem spadku ceny uprawnień i rosnącej nadwyżki uprawnień na rynku spowodowanej przede wszystkim kryzysem gospodarczym i możliwością wykorzystania mechanizmów elastycznych (więcej na ten temat można znaleźć w biuletynie KOBiZE [nr 4](#) oraz [nr 8](#)). W międzyczasie odbyły się dyskusje nad propozycją KE na forum państw członkowskich (zebranie opinii na Komitecie ds. Zmian Klimatu) oraz w Parlamencie Europejskim (Komisja ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (ITRE) sprzeciwiła się pomysłowi KE).

Ostatnia dyskusja miała miejsce 19 lutego 2012 r. na posiedzeniu Komisji ENVI PE.

Europarlamentarzyści zaproponowali szereg poprawek (dostępne [tutaj](#)) do tekstu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającej tymczasowe odstępstwo od dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (tekst decyzji można znaleźć [tutaj](#)). Część europarlamentarzystów chciała odrzucić propozycję Komisji Europejskiej, z drugiej strony pojawiły się wnioski o pogłębienie ingerencji w rynek uprawnień. Ostatecznie stosunkiem głosów 38 „za”, 25 „przeciw” i 2 nieobecnych zaakceptowano kompromisową propozycję przedstawioną przez następujące ugrupowania Parlamentu: S&D, ALDE, Zieloni/EFA oraz GUE/NGL (zaakceptowane poprawki można zobaczyć [tutaj](#)). Propozycja ta w wyjątkowej sytuacji zezwala na jednorazowe wprowadzenie backloadingu przy założeniu, że analiza wpływu wykaże, iż nie ma zagrożenia dla sektorów narażonych na ryzyko ucieczki emisji i nie wpłynie to na stabilność i przewidywalność systemu. Kolejnym etapem zatwierdzania propozycji przez ENVI miało być głosowanie nad

Tabela 2. Stanowiska państw członkowskich ws. backloadingu wraz z rozkładem głosów.

Stanowisko	Popierające	Niezdecydowane	Przeciwne
Państwo	Francja (29) Wielka Brytania* (29) Włochy (29) Hiszpania (27) Holandia (13) Belgia (12) Austria (10) Szwecja (10) Dania (7) Finlandia (7) Litwa (7) Słowacja (7) Łotwa (4)	Niemcy (29) Rumunia (14) Czechy (12) Grecja (12) Portugalia (12) Węgry (12) Bułgaria (10) Irlandia (7) Estonia (4) Luksemburg (4) Malta (4) Słowenia (4)	Polska (27) Cypr (4)
Suma głosów	191	123	31
* poparcie warunkowe			

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie informacji prasowych.

mandatem do negocjacji pomiędzy Parlamentem a państwami członkowskimi, jeszcze przed głosowaniem plenarnym w Parlamencie. Jednak ostatecznie, w związku z usunięciem tego punktu z kolejnych obrad Komisji ENVI, decyzja co do mandatu i samej propozycji zostanie podjęta przy pełnym kworum PE w marcu lub kwietniu. Do tej pory nie są znane wszystkie stanowiska państw członkowskich. W lutym kilka państw, m.in. Wielka Brytania i Dania, przedstawiły swoje poparcie dla backloadingu. Jednakże, w przypadku Wielkiej Brytanii było to poparcie warunkowe – proponowany przez Komisję Europejską wolumen backloadingu powinien być wyższy, zwrot uprawnień ma nastąpić w IV okresie EU ETS, a cały mechanizm musi być powiązany z wprowadzeniem reform strukturalnych EU ETS.

Zestawienie oficjalnych stanowisk państw członkowskich przedstawione zostało w tabeli 2. Nadal duża część państw, w tym m.in. Niemcy, nie wyraziła swojej opinii w stosunku do propozycji KE. Mniejszość blokująca wynosi 91 głosów.

Konsultacje raportu Komisji Europejskiej ws. stanu EU ETS w 2012 r.

28 lutego 2013 r. był ostatnim dniem 3-miesięcznych konsultacji społecznych ws. mechanizmów strukturalnych mających na celu wzmocnienie EU ETS. KE w listopadzie 2012 r. opublikowała raport „Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady – Stan europejskiego rynku uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla w 2012 r.”, który analizuje stan rynku uprawnień w 2012 r. oraz przedstawia propozycje reform systemu (więcej na ten temat w biuletynie KOBiZE [nr 8](#)).

Komisja w swoim raporcie stwierdziła, że występująca na rynku nadpodaż uprawnień nie daje impulsu cenowego do inwestycji w niskoemisyjne technologie. W związku z tym, należy znaleźć trwałe rozwiązanie problemu rosnącej nierównowagi między popytem i

podażą uprawnień na rynku i wprowadzić zmiany strukturalne w ramach EU ETS.

W tym zakresie Komisja przedstawiła 6 opcji:

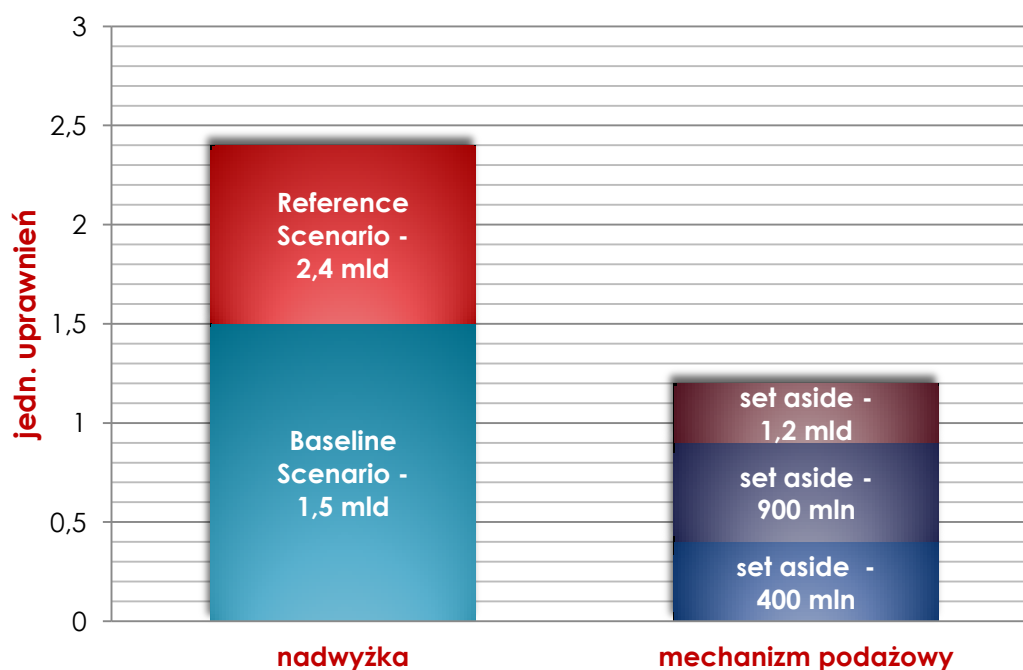
- a. Zwiększenie celu redukcyjnego do 30% w 2020 r.;
- b. Wycofanie części uprawnień z rynku (Rys. 2);
- c. Wcześniejszy przegląd rocznego współczynnika liniowego redukcji (Tab. 3);
- d. Rozszerzenie zakresu EU ETS na inne sektory;
- e. Ograniczenie dostępu do międzynarodowych jednostek emisji;
- f. Wprowadzenie mechanizmu zarządzania ceną uprawnień.

Zgodnie ze wstępną informacją przekazaną przez Komisję w konsultacjach społecznych wzięła udział szeroka grupa zainteresowanych podmiotów (państwa członkowskie, organizacje sektorowe i pozarządowe oraz obywatele). W zebranych stanowiskach powtarza się stwierdzenie, że EU ETS powinien zostać głównym mechanizmem wsparcia dla osiągnięcia celów redukcyjnych. Ponadto, znaczna część podmiotów stwierdziła, że istnieje konieczność dyskusji na celami i rozwiązaniami długookresowymi do 2030 r.

Ocena funkcjonowania EU ETS, w tym pojawienie się sygnału cenowego, dzieli podmioty, na te które uważają, że jest on potrzebny dla rozwoju niskoemisyjnych technologii, natomiast inne twierdzą, że niska cena pokazuje, że nie ma już potrzeby dodatkowych redukcji (te nie popierają reformy EU ETS).

Wśród podmiotów, które uważają, że reforma jest potrzebna, najwięcej poparcia mają rozwiązania wprowadzenia mechanizmu set aside (opcja b; Rys. 2) oraz zmiany współczynnika liniowego (opcja c, Tab. 3). Ponadto, poza propozycjami Komisji Europejskiej, pojawiają się również inne pomysły, np. przydział uprawnień ex-post czy wyznaczenie limitu emisji, który będzie zależny od sytuacji gospodarczej.

Rys. 2. Wielkość przewidywanej nadwyżki uprawnień na rynku w 2020 r. w stosunku do ilości uprawnień w proponowanym mechanizmie sterowania podażą (set-aside).

Źródło: opracowanie własne KOBiZE na podstawie wyników modelu PRIMES

Tabela 3. Cele redukcyjne na 2020 r.

Cel redukcyjny na 2020 r. względem 1990 r.		[% redukcji względem 2005r.]			Współczynnik liniowej redukcji w EU ETS w okresie 2013-2020
		Łącznie	EU ETS	non-ETS	
20% wg PEK	PL	-5%	-21%	+14%	-1,74%
	UE-27	-14%	-21%	-10%	
30% (w tym 25% wewnątrz UE i 5% za pomocą mechanizmów JI/CDM)	PL	-13%	-26%	+2%	-2,6%
	UE-27	-19%	-26%	-13%	

Źródło: opracowanie własne KOBiZE, na podstawie dokumentu KE pt.: "Analysis of options beyond 20% GHG emission reduction: Member States result".

Komisja zapewniła, że uwagi przesłane kilka dni po terminie zostaną wzięte pod uwagę w dalszych pracach. Pełne wyniki konsultacji wraz z przesłanymi stanowiskami zainteresowanych podmiotów będą dostępne w najbliższym czasie [tutaj](#).

Polska aukcja uprawnień do emisji EUA z rezerwy II-go okresu rozliczeniowego 2008-2012

Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami, jako Prowadzący aukcje, ogłosił na swojej stronie internetowej informację o tym, że dniu **2 kwietnia w godzinach od 12:00 do 14:00** będzie przeprowadzona aukcja uprawnień do emisji EUA - pozostałych z rezerwy dla zatwierdzonych projektów wspólnych wdrożeń (JI), zgodnie z przepisami dotyczącymi zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji w ramach EU ETS. Sprzedaż **210 417 uprawnień do emisji EUA** odbędzie się za pośrednictwem internetowej Platformy aukcyjnej Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

Podstawowymi warunkami uczestnictwa w aukcji będą:

- posiadanie rachunku w krajowym rejestrze lub innym rejestrze państwa członkowskiego Unii Europejskiej prowadzonym na zasadach określonych w rozporządzeniu KE (WE) nr 2216/2004,
- zarejestrowanie się na Platformie aukcyjnej,
- wniesienie wadium,
- posiadanie bezpiecznego podpisu elektronicznego.

Zgodnie z art. 10 dyrektywy 2003/87/WE każde Państwo Członkowskie ma prawo do zbycia do 10 % całkowitej liczby uprawnień do emisji przeznaczonych do rozdziału w okresie rozliczeniowym 2008-2012. Polska korzystając z prawa

odpłatnego rozdysponowania wspomnianej części krajowego limitu ustanowiła w prawie krajowym system aukcyjnej sprzedaży uprawnień do emisji.

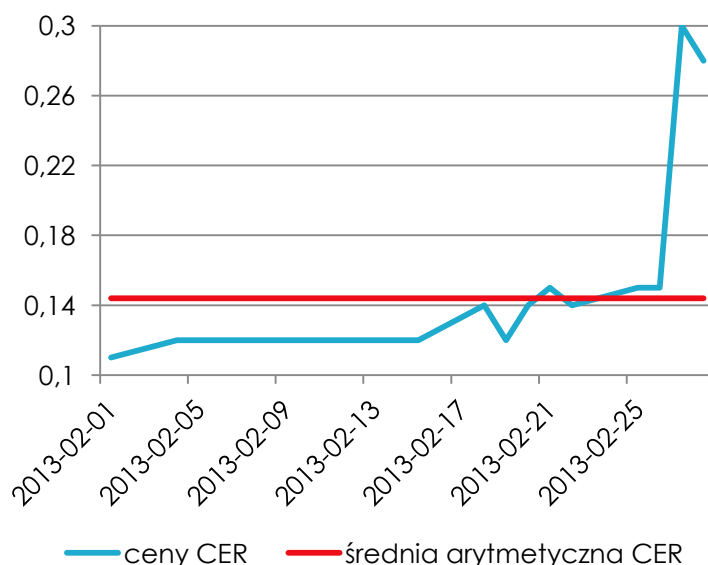
Sposób przeprowadzenia aukcji uprawnień do emisji z okresu rozliczeniowego 2008-2012 określają przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. z 2011, nr 122 poz. 695) oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie szczegółowego sposobu przeprowadzenia aukcji uprawnień do emisji (Dz. U. z 2013 r. poz. 183).

W najbliższym czasie Krajowy ośrodek udostępni na swoich stronach internetowych Regulamin aukcji oraz uruchomi specjalną stronę internetową poświęconą zagadnieniom aukcji.

Analiza kształtowania się poziomu cen jednostek CER w lutym

Dzienne ceny zamknięcia jednostek CER na rynku spot w styczniu 2013 roku (przedstawione

Rys. 3. Dienne ceny zamknięcia jednostek CER na rynku spot w lutym 2013 roku [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Point Carbon o cenach z rynku OTC (rynek pozagiełdowy) podawanych przez brokerów oraz giełdy ECX, Bluenext, EEX oraz Nordpool.

na Rys. 3) poruszały się w korytarzu cenowym wyznaczonym przez skrajne punkty miesięcznego minimum (0,11 euro) oraz maksimum (0,3 euro). Zakres różnicowania cen jednostek CER w lutym wyniósł 0,19 euro, co przekłada się na 63,3% zanotowanego maksimum.

W lutym, po kilku miesiącach spadków, ceny jednostek CER ustabilizowały się, a wyjątkiem był koniec miesiąca, w którym zwiększyły swoją wartość do ok. 0,3 euro. Ostatni taki poziom odnotowany był w połowie grudnia 2012 r. Nie zmienia to jednak faktu, że ceny jednostek CER nadal utrzymują się na rekordowo niskim poziomie, bardzo bliskim zera.

Zmienność cen jednostek CER przez pierwszą połowę lutego nie była znacząca. Ceny znajdowały się na stabilnym poziomie 0,12 euro od 4 do 15 dnia analizowanego miesiąca. 18 lutego został osiągnięty poziom średniej z całego miesiąca i od tego momentu ceny CER nieznacznie fluktuowały w przedziale cenowym 0,12 a 0,15 euro, czyli w przedziale równym 20% maksymalnej osiągniętej wartości. Wyraźny spadek z 0,14 na 0,12 euro pomiędzy 18 a 19 lutego spowodowany był niższym od oczekiwań wynikiem dyskusji na forum Komisji ENVI ws. backloadingu.

Do nadzwyczajnego wydarzenia na rynku doszło w dniu 27 lutego, kiedy ceny jednostek CER zanotowały wzrost aż o 100% w stosunku do wartości z 26 lutego (wzrost wyceny z 0,15 na 0,3 euro), i to pomimo odłożenia głosowania nad mandatem do rozmów ws. backloadingu. W ostatnim dniu handlowym lutego obniżyła się nieznacznie wartość jednostek CER w stosunku do osiągniętego maksimum tego miesiąca, jednakże dopiero notowania

marcowe pokażą czy była to tylko niewielka korekta spadkowa czy długotrwały trend spadkowy.

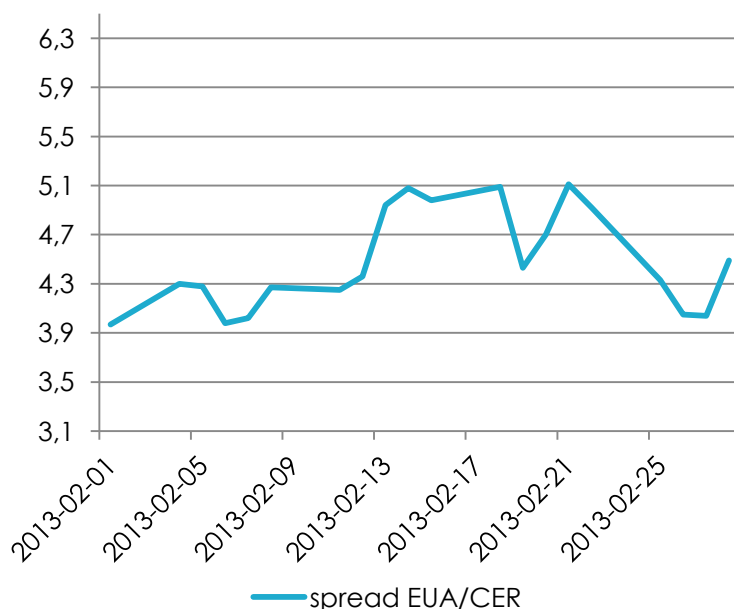
Wzrost zanotowany na koniec miesiąca wpłynął na wartość średniej arytmetycznej dla całego analizowanego okresu (czerwona linia na Rys. 3), która wyniosła 0,14 euro. Przy wykorzystaniu mediany, która odrzuca wartości skrajne, wartość ta przesunęłaby się w dół i wyniosłaby 0,12 euro, czyli poziom cen, który utrzymywał się przez większą część miesiąca.

Luźny spread EUA/CER

Należy zauważyć, że to już kolejny miesiąc, kiedy wykres spreadu EUA/CER (Rys. 4) wygląda niemal identycznie jak wykres cen uprawnień EUA (Rys. 1).

Spread EUA/CER w pierwszym dniu transakcyjnym lutego uzyskał najniższą wartość w całym miesiącu (poziom 3,97 euro).

Rys. 4. Spread EUA/CER w lutym 2013 r. [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Point Carbon o cenach z rynku OTC (rynek pozagiełdowy) podawanych przez brokerów oraz giełdy ECX, Bluenext, EEX oraz Nordpool.

Był to najgorszy dzień na zamianę uprawnień EUA na jednostki CER. Poziom fluktuacji w całym miesiącu był znaczący. Jednodniowe spadki i wzrosty poziomu spreadu sięgały nawet 30% wartości notowań z dnia poprzedniego.

W trzy dni handlowe miesiąca, tj. 14, 18 oraz 21 lutego, spread przekroczył granicę 5 euro i były to najbardziej korzystne momenty do zamiany jednostek.

Pomimo chwilowego wzrostu poziomu spreadu, na koniec miesiąca ponownie nastąpiła deprecjacja ceny uprawnień EUA przy stabilizacji kursu jednostek CER, co przełożyło się na spadek poziomu spreadu niemal do poziomu z początku analizowanego okresu.

Kompilacja najważniejszych wydarzeń rynkowych w lutym 2013 roku

- **1 lutego** - Niemiecka giełda EEX zmniejszyła o połowę opłaty za obrót uprawnieniami na rynku spot w celu podniesienia płynności na giełdzie.
- **7 lutego** - Największe ugrupowanie w Parlamencie Europejskim – Europejska Partia Ludowa EPP (European People's Party) nie poparło wprowadzenia opcji backloadingu w obecnej postaci. Członkowie EPP stanowią około 1/3 parlamentarzystów, również w Komisji ENVI.
- **8 lutego** - Przywódcy państw UE opowiedzieli się za przeznaczeniem 20% ze wspólnego budżetu na wydatki związane z klimatem. Jednocześnie zgodzili się na ograniczenie funduszy w dziedzinach infrastruktury, administracji i badań naukowych.
- **14 lutego** - Lobby ponad 120 inwestorów, firm, organizacji podpisało się pod listem do eurodeputowanych, urzędników i ministrów państw członkowskich o udzielenie wsparcia dla opcji backloadingu. Podobny list popierający przestała grupa IIGC (Institutional Investors Group on Climate Change), zrzeszająca ponad 75 członków, w tym niektóre z największych funduszy emerytalnych i zarządzających aktywami w Europie.
- **18 lutego** - Niemieckie stowarzyszenie producentów stali przedstawiło swoje stanowisko wobec propozycji backloadingu. Przemysł uważa, że wprowadzenie tego instrumentu pociągnie za sobą koszty nie do zaakceptowania. Natomiast koalicja CAN Europe (m.in. Greenpeace i WWF) poparła propozycję Komisji Europejskiej. Podobnie uczyniło Międzynarodowe Stowarzyszenie Handlu Emisjami IETA (International Emissions Trading Association) zrzeszające m.in. banki i uczestników systemu EU ETS.
- **19 lutego** - Głosowanie nad opcją backloadingu na Komisji ENVI. Pomysł wprowadzenia wycofania części uprawnień z rynku EU ETS został zaakceptowany większością głosów (38 za, 25 przeciw, 2 głosy wstrzymujące się).
- **25 lutego** - Odwołano głosowanie eurodeputowanych nad przyznaniem mandatu przewodniczącemu Komisji ENVI – Matthiasowi Groote. Dzięki mandatowi byłaby możliwość przyspieszenia procesu przyjęcia backloadingu. Przewodniczący mógłby zacząć negocjacje z ministrami krajów członkowskich od razu po otrzymaniu mandatu, w innym wypadku negocjacje mogą się rozpocząć dopiero po przegłosowaniu propozycji na posiedzeniu plenarnym Parlamentu. Głosowanie w Komisji ENVI miało odbyć się 26 lutego.
- **26 lutego** – Eurodeputowani Unii Europejskiej rozpoczęli wdrażanie przepisów, dzięki którym możliwe będzie zwolnienie lotów z i do Unii Europejskiej z konieczności rozliczania emisji za pomocą uprawnień EUAA, na okres 1 roku. Na głosowaniu ustalono, że zwolnienie z opłat

Tabela 4: Notowania cen kontraktów terminowych futures EUA z dnia 6 marca 2013 r. [w euro]

Rodzaj kontraktu/prognoza cen EUA	Rok z okresu 2013-2020							
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
ICE ECX EUA Futures December* z 6 marca 2013 r.	4,44	4,67	4,87	5,03	5,41	5,17	5,57	6,00
Średnia w całym okresie	5,15							

*z terminem zapadalności w grudniu danego roku.

Źródło : www.barchart.com

Tabela 5: Okresowe szacunki cen uprawnień EUA oraz jednostek CER [w euro]

Instytucja/okres	2013		2014		2015		2013-2020	
	EUA	CER	EUA	CER	EUA	CER	EUA	CER
jednostki								
Barclays Capital	5,50	0,38	10	0,50	15	0,50	10,80	0,50
Point Carbon	8	0,50	11	0,55	14	0,60	11	0,45
Consus	5,32	0,15	6,40	0,33	7,04	0,41	7	0,71
Solvay Energy Service	10	2,5	11	3	12	3	12,1	2
Nomisma Energia	4,60	0,2	7	0,6	9,10	1	13	0,50
Średnia	6,68	0,75	9,08	1,00	11,43	1,10	10,78	0,83

Źródło : Point Carbon, 1 lutego 2013 r.

nie powinno trwać dłużej niż rok, chyba że będzie wyraźny postęp w realizacji globalnego instrumentu rozliczania emisji w lotnictwie.

Lutowa aktualizacja prognoz cen uprawnień EUA w latach 2013-2020

Prognozowania cen uprawnień EUA w przyszłym okresie EU ETS można dokonać według dwóch obecnie przyjmowanych sposobów, tj.: według projekcji cen EUA w poszczególnych latach wykonywanych przez znane instytucje finansowe takie jak np. Barclays Capital czy Point Carbon lub poprzez notowania kontraktów terminowych futures¹,

¹ Kontrakt future to instrument finansowy, będący rodzajem umowy, zawartej pomiędzy kupującym

których instrumentem bazowym są uprawnienia EUA, a termin wygaśnięcia kontraktu przypada na grudzień kolejnego roku.

W tabeli 4 zamieszczono informacje o wycenach grudniowych kontraktów terminowych EUA z najbardziej płynnego w tej chwili rynku uprawnień EUA (o najwyższym wolumenie transakcji) – giełdy ICE/ECX. Dane, o których mowa powyżej, zostały opublikowane w dniu 6 marca 2013 roku. Biorąc pod uwagę fakt, że termin

(sprzedającym) a giełdą, w której sprzedający zobowiązuje się sprzedać określony instrument bazowy za ściśle określoną cenę w ściśle określonym terminie. Standardowe kontrakty terminowe wygasają w grudniu danego roku (do tego czasu można nimi obracać na giełdzie). Najbardziej płynnym rynkiem kontraktów EUA futures jest ICE/ECX z siedzibą w Londynie.

zapadalności kontraktów przypada na ostatni miesiąc każdego roku notowań, posłużono się okresem 2013-2020.

Na dzień 6 marca 2013 r. kontrakty na koniec roku 2020 rynek terminowy wycenia na 6,00 euro. W poprzednim miesiącu kontrakty nie tylko na 2020, ale również na 2019 znacznie przewyższały wartość 6 euro za uprawnienie.

Średnia arytmetyczna wyznaczona na podstawie notowań cen kontraktów w latach 2013-2020 z dnia 6 marca 2013 wyniosła 5,15 euro, co w porównaniu do średniej z lat 2013-2020 liczonej w poprzednim miesiącu oznacza spadek o 0,38 euro (w stosunku do 5,53 euro).

W tabeli 5 zamieszczono prognozy cen EUA w okresie 2013-2020 pięciu instytucji finansowych i analitycznych. W związku z odrzuceniem propozycji backloadingu na głosowaniu Komisji ITRE Parlamentu Europejskiego część instytucji zmieniła prognozowane ceny.

Największą zmianę wartości uprawnień i jednostek wprowadził Consus – dla uprawnień EUA w III okresie przewiduje spadek prognoz o 5,45 euro, dla jednostek CER w 2015 r. spadek o 4,79 euro. Nomisma Energia również obniżyła prognozowane ceny, jednak w mniejszym zakresie, najwięcej o 2,9 euro, na lata 2013 i 2014, w przypadku tej instytucji również cena CER została obniżona. Natomiast Barclays Capital, jako jedyny w nowej prognozie, zwiększa średnią cenę EUA na okres 2013-2020 do poziomu 10,80 euro (o 1,8 euro w porównaniu do swojej poprzedniej prognozy).

Światowa podaż jednostek CER

Z danych publikowanych przez duńską agencję UNEP Riseo² wynika, że w lutym 2013 r. 84 projekty ubiegały się o rejestrację jako projekty CDM (ang. *Clean Development Mechanism*), a od lutego liczba

zarejestrowanych projektów przekroczyła 6,5 tys³.

W styczniu wydano jedynie ok. 9,3 mln jednostek CER, w związku z tym całkowita liczba wydanych do tej pory jednostek CER wynosi 1208 mln.

W ramach mechanizmu CDM Sekretariat Konwencji Klimatycznej zarejestrował już ponad 100 projektów programowych (ang. *PoA – Programme of Activities*). W ramach PoA możliwe jest włączanie nieograniczonej liczby małych działań projektowych do całego programu podczas jego trwania, co znacznie obniża koszty projektu i powoduje, że projekty te są bardziej atrakcyjne, szczególnie w krajach najstabilniej rozwiniętych. Od momentu zaakceptowania przez Radę Zarządzającą CDM procedur dotyczących PoA w 2007 r. zarejestrowano 116 projektów w 42 krajach, przy czym 60% z tych projektów zostało zarejestrowanych dopiero od 2012 r. Należy podkreślić, że 25% zarejestrowanych PoA zlokalizowanych jest w Afryce, to bardzo dużo w porównaniu z tym, że jedynie 2% zwykłych projektów CDM zlokalizowanych jest na tym kontynencie⁴. Najpopularniejsze rodzaje projektów w ramach PoA, to efektywność energetyczna gospodarstw domowych (20% projektów), małoskalowe projekty związane z energią słoneczną (19%) oraz projekty polegające na unikaniu emisji metanu (18%).

Więcej informacji na temat projektów programowych CDM oraz listę projektów można znaleźć na [stronie Sekretariatu Konwencji Klimatycznej poświęconej PoA](#).

Światowa podaż jednostek ERU

Z informacji na temat projektów wspólnych wdrożeń (ang. *Jl – Joint Implementation*) publikowanych przez UNEP Riseo wynika, że w lutym złożono tylko jeden wniosek ws. projektu

² UNEP Riseo CDM/JI Pipeline Analysis and Database, March 1st 2013.

³ www.unfccc.int

⁴ CDM News Release, Kyoto Protocol's CDM extends its reach, surpasses 100 registered PoAs, 27.02.2013

J1 (realizowany w Rumunii), natomiast wydano aż 35,4 mln jednostek ERU. Według danych Sekretariatu Konwencji Klimatycznej całkowita liczba wydanych ERU wynosi obecnie 623 mln, jednak całkowita liczba wydanych ERU jest wyższa i zgodnie z szacunkami z dnia 27 lutego 2013 r. wynosi ok. 675 mln. Różnica wynika z faktu, że niektóre państwa nie raportowały wydawania ERU na stronie J1 Sekretariatu Konwencji Klimatycznej.

Rys. 5 przedstawia informację nt. wydanych jednostek ERU w poszczególnych państwach, które są gospodarzami projektów wspólnych wdrożeń. Najwięcej, bo aż 360 mln ERU (czyli 54% wszystkich wydanych jednostek ERU) wydała Ukraina, na drugim miejscu jest Rosja, która wydała ok. 238 mln (35%). Polska jest na trzecim miejscu – ok. 14 mln, co stanowi ok. 2%, a na czwartym Niemcy ok. 12 mln ERU (także ok. 2%), jednak jest to ilość

nieporównywalnie mała z tym ile wydały Rosja i Ukraina.

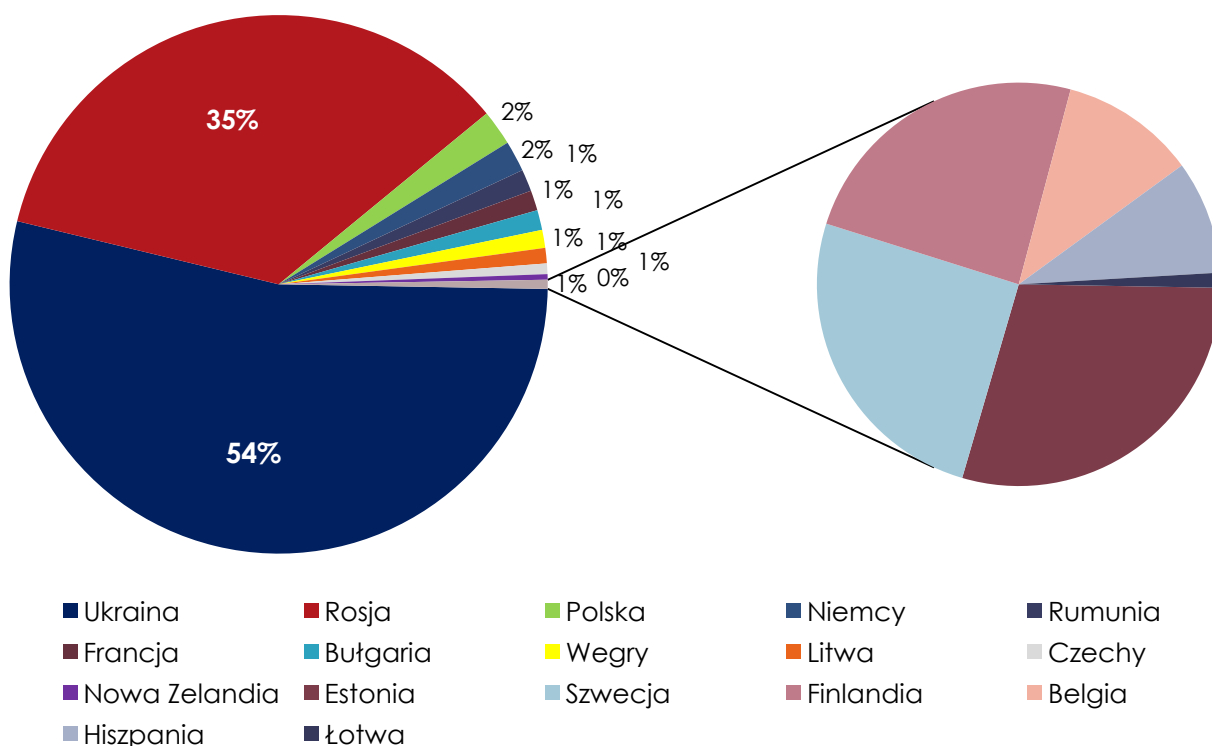
Podaż jednostek ERU z Polski

W lutym w Rejestrze Unii dokonano transferu ok. 363,5 tys. ERU za redukcje emisji osiągnięte w związku z realizacją projektu wspólnych wdrożeń: „Ograniczenie emisji N₂O w Zakładach Azotowych Anwil S.A.”. Natomiast całkowita liczba jednostek ERU wydanych w związku z realizacją projektów realizowanych w Polsce wyniosła dotychczas ok. 14,7 mln.

Rynek jednostek ERU, CER i AAUs

Słowacja zamierza w marcu sprzedać 27 mln jednostek AAU Hiszpanii⁵. Środki ze sprzedaży zostaną przeznaczone na zakup przyjaznych środowisku autobusów, w ramach umowy

Rys. 5. Jednostki ERU wydane w latach 2008-2012

Źródło: opracowanie KOBiZE na podstawie danych UNFCCC

⁵ Carbon Market Daily, vol. 10, issue 41, 28.02.2013

realizowanej we współpracy z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (EBRD).

W południowo-wschodniej Rosji realizowany jest nowy projekt JI „*Bikin Tiger Carbon Project*”, którego celem jest ochrona lasów dziewiczych oraz zagrożonych gatunków. Projekt został zaakceptowany przez Komitet Nadzorujący JI (ang. JISC – *Joint Implementation Supervisory Committee*) i ma na celu ochronę i zachowanie ponad 461 tys. hektarów lasów. Realizacja projektu przyczyni się, zdaniem Sekretariatu UNFCCC, do uniknięcia ok. 232 tys. ton emisji gazów cieplarnianych rocznie.

Na stronie Sekretariatu Konwencji Klimatycznej [w zakładce poświęconej projektom JI](#) znaleźć można odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania, uaktualnione o kwestie dotyczące projektów wspólnych wdrożeń po 2012 r.

Przegląd aktualnej sytuacji w systemach handlu emisjami gazów cieplarnianych na świecie

Pomimo, że Europejski System Handlu Uprawnieniami do Emisji (EU ETS) jest aktualnie największym tego typu przedsięwzięciem na świecie, nie był jednak pierwszym tak funkcjonującym systemem. Na całym świecie rozwija się wiele programów mających na celu redukcję emisji gazów cieplarnianych, opartych na podobnych zasadach. Dodatkowo czynione są również kroki mające na celu zintegrowanie, zarówno funkcjonujących, jak i planowanych do uruchomienia systemów typu *cap and trade*. Poniżej przedstawiamy przegląd aktualnych wydarzeń w rozwoju systemów handlu na świecie.

Chiny - czynią wysiłki w kierunku wdrożenia ogólnokrajowego systemu handlu emisjami. W 2013 roku pilotażowe programy mają ruszyć w 7 prowincjach i miastach, a już od 2016 r. powstanie ogólnokrajowy system handlu prawami do emisji CO₂. W 2009 r. Pekin zapowiedział redukcję emisji dwutlenku węgla

od 40 do 45% na jednostkę PKB w stosunku do poziomu z roku 2005. Siedem pilotażowych systemów ma działać przez dwa lata do 2015 r., które zostaną uruchomione w następujących regionach: Pekin, Chongqing, Hubei, Guangdong, Shanghai, Shenzhen oraz Tianjin. Każdy z nich będzie działać na swoich własnych zasadach. Do prowadzenia handlu prawami do emisji CO₂ władze chińskie wybrały i zatwierdziły następujące giełdy: Beijing Environment Exchange, Guangzhou Carbon Emissions Exchange, Shanghai Environment & Energy Exchange, Shenzhen Emissions Exchange oraz Tianjin Climate Exchange. Platformy, które aplikowały w Chongqing i Hubei nie spełniły rządowych kryteriów. Władze samorządowe miasta Chongqing wybrały lokalną giełdę na platformę obrotu prawami do emisji. Jej wybór nie został jeszcze potwierdzony przez rząd w Pekinie. Chongqing United Assets and Equity Exchange, jeśli otrzyma nominację rządową, ma być również odpowiedzialna za stworzenie rejestru jednostek w ramach ETS. 1 września 2012 r., wicedyrektor Komisji ds. Narodowego Rozwoju i Reform poinformował, że Chiny do 2020 r. nie mają w planach łączenia ogólnokrajowego systemu handlu emisjami (ETS) z systemem europejskim (EU ETS).

Australia - do tej pory zobowiązała się do redukcji poziomu emisji do roku 2020 o 5% w stosunku do roku 2000. Od lipca 2012 r. w Australii zaczął obowiązywać podatek węglowy. Ten instrument polityki klimatycznej ma przyczynić się do znacznych redukcji emisji. Jest jednocześnie pierwszym krokiem na drodze do krajowego systemu handlu emisjami. W pierwszym roku obowiązywania regulacji podatek będzie wynosił 23 dolary australijskie za jedną tonę wyemitowanych zanieczyszczeń. Objętych nim zostało blisko 350 wielkich przedsiębiorstw, w większości elektrowni i kopalni. W roku finansowym 2012-2013 podatek przyniesie do budżetu blisko 4 mld AUD. Firma doradcza Deloitte Touche Tohmatsu wygrała przetarg na dostarczenie rozwiązań systemowych dla platformy na

której odbywać się będą aukcje australijskich praw do emisji CO₂. Pierwsza aukcja jednostek należących do australijskiego Systemu Handlu Emisjami odbędzie się w pierwszej połowie 2014 r. Od 1 lipca 2015 r. w australijskim ETS zostanie wprowadzona elastyczna metoda ustalania cen praw do emisji, w zależności od sytuacji na rynku. W ramach tej metody rząd w Canberze będzie wypuszczał na rynek określoną liczbę jednostek rocznie. Część z nich będzie sprzedawana za pośrednictwem aukcji, a część będzie przekazywana za darmo emitentom. Australijski parlament zatwierdził plan połączenia systemu handlu wspierającego ograniczenie emisji z europejskim systemem handlu. Dokładnie 1 lipca 2015 roku ma nastąpić pierwsze „międzykontynentalne” połączenie rynków carbon.

Carbon Farming Initiative (CFI)⁶ to australijski, ustanowiony prawem system offsetowy działający od grudnia 2011 r., który pozwala rolnikom i zarządcom gruntów na uzyskiwanie jednostek (*ang. Australian Carbon Credit Units - ACCU*) poprzez składowanie węgla lub redukcję emisji gazów cieplarnianych, związane z użytkowaniem gruntów. Jednostki te mogą być przedmiotem obrotu. W lutym portfolio projektów podwoiło się, ponieważ rząd zaakceptował kolejnych 19 projektów, w tym 10 projektów polegających na redukcji emisji metanu na składowiskach odpadów. Kolejnych dziewięć projektów polega na wzniesieniu kontrolowanych pożarów na sawannach na początku okresu suszy, tak aby zapobiec późniejszemu niekontrolowanemu rozprzestrzenianiu się ognia. Jednostki ACCU mogą być wykorzystywane przez operatorów instalacji objętych australijskim systemem handlu uprawnieniami do emisji, w celu pokrycia ich emisji, zamiast płacenia podatku CO₂.

Korea Południowa - 2 maja 2012 r. koreański parlament przyjął ustawę na mocy której w najbliższych latach powstanie

narodowy system handlu emisjami. System według planów ma ruszyć w styczniu 2015 roku. W dwóch pierwszych okresach rozliczeniowych, w latach 2015–2017 oraz 2018–2020, rozdzielane będą darmowe uprawnienia na poziomie od 95% do 100% emisji. System handlu emisjami ma być kluczowym czynnikiem w osiągnięciu założonego celu: ograniczenia emisji w 2020 roku o 30% w stosunku do scenariusza podstawowego.

Republika Południowej Afryki (RPA) - największy z emitentów na kontynencie afrykańskim, przygotowała projekt ustawy wprowadzającej podatek od emisji CO₂, który zacząłby obowiązywać od stycznia 2015 r. Republika Południowej Afryki w ciągu dekady chce obniżyć emisje krajowe o 1/3. Przedsiębiorstwa objęte nowym obowiązkiem podatkowym musiałyby zapłacić 120 ZAR, czyli 14 USD za każdą tonę wyemitowanego ekwiwalentu CO₂. Spotkało się to z niechęcią dużych producentów (m.in. ArcelorMittal), którzy w RPA mają swoje fabryki. Rząd zaproponował 60% próg wolny od podatku CO₂ oraz przydzielenie dodatkowych ulg sektorom, dla których ten podatek będzie najbardziej dotkliwy. Ponadto, przedsiębiorstwa będą mogły dostać dodatkową ulgę 10%, jeśli będą inwestowały w zewnętrzne projekty zmierzające do redukcji emisji CO₂.

Ukraina i Kazachstan - Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOiR) pomoże Kazachstanowi i Ukrainie w zaprojektowaniu krajowych systemów handlu emisjami (ETS), które do 2020 r. będzie można połączyć z europejskim EU ETS. Ukraina planuje stworzenie krajowego ETS w 2015 r. Miałby on objąć sektor energetyki oraz przemysłu ciężkiego. Kazachstan zamierza natomiast uruchomić pilotażowy system w przyszłym roku. Kazachstan zobowiązał się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o 15% do 2020 r. w porównaniu do poziomu z 1992 r. Natomiast rząd ukraiński chce zmniejszyć do 2020 r.

⁶ <http://www.cleanenergyregulator.gov.au/>

poziom emisji o 20% w porównaniu z poziomem z 1990 r.

Indie - zobowiązały się do obniżenia emisji CO₂ na jednostkę PKB do 2020 r. o 20 – 25% w stosunku do danych z roku 2005. Jednak nie przyjęły prawnie wiążących zobowiązań międzynarodowych. Ministerstwo Finansów Indii opublikowało dokument, w którym ostrzega, że nałożenie na emisję gazów cieplarnianych podatku w wysokości 10 USD na tonę ekwiwalentu CO₂ może spowodować spadek PKB kraju w ciągu pięciu lat o 630 mld USD. Poinformowało również, że jeśli Indie mają podjąć więcej działań w kwestii walki ze zmianami klimatu, to będą potrzebowały międzynarodowego wsparcia finansowego.

Nowa Zelandia - wprowadziła system handlu uprawnieniami (NZ ETS) od początku 2008 r. System działa na zasadach rynkowych,

dodatkowo połączony jest z rynkiem międzynarodowym poprzez możliwość wykorzystywania jednostek międzynarodowych do rozliczania emisji. Sektor leśnictwa może również sprzedawać swoje jednostki poza systemem NZ ETS. Instalacje w systemie otrzymają bezpłatne uprawnienia, które pomagają im zmniejszyć negatywny wpływ systemu na koszty funkcjonowania. Mają również obowiązek rozliczania się jedynie z połowy emisji własnych. Jako pierwszy do systemu został włączony sektor leśnictwa. Po dwóch latach dołączono również energetykę, przemysł oraz transport. Od 2015 r. do systemu planowano również włączyć rolnictwo. Jednak ze względu na kryzys i brak porozumienia globalnego rząd zdecydował się nie obciążać dodatkowymi kosztami gospodarki.

Tabela 6. Kalendarium najważniejszych zbliżających się wydarzeń

Dzień	Wydarzenie
7 marca	Wyrok Sądu UE ws. skargi Polski na decyzję Komisji dotyczącej przydziału bezpłatnych uprawnień w III okresie rozliczeniowym
14, 15 marca	Posiedzenie Rady Europejskiej
18, 19 marca	Parlament Europejski, spotkanie Komisji ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii
20 marca	Komisja Europejska, spotkanie Komitetu ds. Zmian Klimatu
20, 21 marca	Parlament Europejski, spotkanie Komisji ds. Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
21 marca	Spotkanie ministrów UE ds. środowiska
28 marca – 1 kwietnia	Przerwa świąteczna wszystkich unijnych instytucji
W marcu	<p>Terminy aukcji EUA w UE:</p> <p><u>Sprzedż uprawnień ważnych w III okresie EU ETS:</u></p> <p>⇒ Od 4 marca, każdy poniedziałek, wtorek i czwartek: Aukcja Unijna min. <u>3,4175 mln</u> uprawnień EUA (EEX) – start od 9:00 do 11:00</p> <p>⇒ 1-22 marca, każdy piątek: Krajowa Aukcja Niemiecka, <u>5,025 mln</u> uprawnień EUA (EEX) – start od 9:00 do 11:00</p> <p>⇒ 13, 27 marca: Krajowa Aukcja Brytyjska, <u>4,134 mln</u> uprawnień EUA (ICE) – start od 9:00 do 11:00</p> <p><u>Sprzedż uprawnień ważnych w II okresie EU ETS:</u></p> <p>⇒ 5, 12, 19 marca: Aukcja Flamandzka, <u>2 mln</u> uprawnień EUA z rezerwy z II okresu (EEX) – start od 13:00 do 15:00</p> <p>⇒ 2 kwietnia: Aukcja Polska, ok. 210 tys. uprawnień EUA z rezerwy z II okresu (GPW) – start od 12:00 do 14:00</p>

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Kontakt:

Zespół Strategii i Analiz

Krajowy Ośrodek Bilansowania
i Zarządzania Emisjami

Instytut Ochrony Środowiska -
Państwowy Instytut Badawczy

ul. Chmielna 132/134
00-805 Warszawa

e-mail: raportCO2@kobize.pl